

Bestemmelsen gælder for efterladte efter medlemmer, der er under 67 år den 1. januar 1992.

Ægtefællepensionen efter medlemmer, der dør efter lovens ikrafttræden, kapitaliseres ved forsikringsbegivenhedens indtræden.

Til § 12.

Ved omlægning af ægtefællepensionsordningen vil nogle af de lidt ældre medlemmer blive dårligere stillet i forhold til den tidligere ordning, idet den pensionsret, der kapitaliseres, nedsættes fra 50 pct. til 30 pct. af den egenpension og bonuspension, som det pågældende medlem ved dødsfaldet har optjent ret til. For de ældste medlemmer svarer éngangsbeløbet efter § 11 tilsammen med éngangsbeløbet efter § 12 til den kapitaliserede værdi af den ved omlægningen optjente ægtefællepension på 50 pct.

Til efterladte efter medlemmer, der den 1. januar 1992 er mellem 52 og 67 år, udbetales der efter forslaget et supplerende éngangsbeløb, hvis medlemmet er død efter den 1. januar 1992.

For efterlevende efter medlemmer, der er mellem 62 og 67 år ved lovens ikrafttræden, kapitaliseres værdien af 20 pct. af den egenpension og bonuspension, som medlemmet havde optjent ret til den 1. januar 1992.

For efterlevende efter medlemmer, der ved lovens ikrafttræden er mellem 52 og 62 år ved dødsfaldet, nedtrappes beløbet, og bortfalder helt for medlemmer, der er født den 1. januar 1941 eller senere.

Samordningsreglen i § 11, stk. 2 i de nugældende regler bevares i overgangsordningen, hvorimod fx den eksisterende betingelse om 10 års ægteskab for opnåelse af ægtefællepension erstattes af et krav om ægteskab i 3 måneder.

Beløbet udbetales til den efterlevende ægtefælle ved forsikringsbegivenhedens indtræden, dvs. ved dødsfaldet.

Til §§ 13 og 14.

For medlemmer af ATP-ordningen, som ikke bliver omfattet af den nye ordning i § 11 og den dertil knyttede overgangsordning i § 12, fordi de ved lovens ikrafttræden enten var over 67 år eller var afgået ved døden, kan der foreligge følgende 3 situationer:

- a) medlemmer, der er 67 år ved lovens ikrafttræden, og dør efter denne dato
- b) medlemmet er død før lovens ikrafttræden og den efterlevende har efter de nuværende regler en ret til ægtefællepension ved det fyldte 62. år
- c) medlemmet er død før lovens ikrafttræden og den efterlevende ægtefælle er på dette tidspunkt fyldt 62 år.

I situation a) og b) foreslås det, at de eller deres efterlevende ægtefæller bevarer de hidtidige rettigheder alene med den ændring, at ægtefællepensionen på 50 pct. af egenpensionen udbetales som et éngangsbeløb. Betingelserne er også uændrede på det punkt, at beløbet først udbetales ved den efterlevendes 62. år.

I situation c) er den efterlevende ægtefælle begyndt at få udbetalt løbende ægtefællepension og udbetalingen heraf fortsættes uændret. Dog vil den foreslåede regel om kapitalisering af småbeløb i § 9 også kunne finde anvendelse i disse tilfælde.

Til nr. 9.

Ved ATP-ordningens indførelse i 1964 blev størrelsen af bidragene fastsat således, at en fuldt beskæftiget månedslønnet og en fuldt beskæftiget ugelønnet på det nærmeste betalte samme årsbidrag. Månedsbidraget blev derfor fastsat til 4 ugebidrag.

Siden 1964 er feriens længde forøget fra 3 til 5 uger, og den ugentlige arbejdstid er i samme periode nedsat fra 45 timer til 37 timer pr. 1. september 1990.

Ferieforlængelsen, forkortelsen af den ugentlige arbejdstid, samt andre ændringer på arbejdsmarkedet, herunder ændringer i beskæftigelsesformer og aflønningsperioder, har medført, at visse lønmodtagere i dag får indbetalt et mindre bidrag i forhold til andre grupper, som de i øvrigt kan sammenlignes med. Typisk er det gået ud over de ugelønnede og de deltidsbeskæftigede.

Da det endvidere er vanskeligt for arbejdsgiverne at placere visse af de forskellige beskæftigelsesformer og aflønningsperioder under de to nuværende bidrag – uge- og månedsbidraget – er det ønskeligt, at der indføres en mere fleksibel ordning. Det kan herved sikres, at der for lønmodtagere med samme beskæftigelsesgrad indbetales bidrag af samme størrelse.

Det foreslås derfor, at der i loven – både i § 15 og i § 4a – indføres et årsbidrag, der ved lovens ikrafttræden udgør 2.332,80 kr. for § 15-medlemmer og 1.166,40 kr. for § 4a-medlemmer. De nærmere regler for timegrænser, bidragenes størrelse for forskellige aflønningsperioder og opgørelse af lønperiodens timental m.v. fastsættes ved bekendtgørelse efter forhandling med finansministeren og ATP's bestyrelse. Ændring af timegrænserne m.v. må således ske under hensyn til statens og kommunernes muligheder for at finansiere de heraf følgende merudgifter.

Det foreslås, at kompetencen til at fastsætte størrelsen af årsbidraget efter lovforslagets § 15, stk. 1, henlægges til bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension. Fremgangsmåden er identisk med de regler, der gælder i dag for ændring af det ordinære (opskrevne) ATP-bidrag.